

Élménybeszámoló

Vajda Tímea- Kinga vagyok, másodéves fordító és tolmács szakos hallgató. Idén meghirdettek egy új tanulmányi ösztöndíjat, a Makovecz Ösztöndíjprogramot. Ezt megpályázva, fél évet az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészeti Karán tanulhattam cserediákként.

Mint minden mobilitási program ez is a papírmunkával kezdődött, szerződés szerződés hátán, de a neheze csak ezután következett. Tantárgyfelvétel. Lázas keresgélésbe és kérdezősködésbe kezdtem. Nem kis munka volt megtalálni, hogy egyáltalán honnan kell keresgélni az órákat, majd azokat az itthoni tárgyakkal egyeztetni. Emellett volt még egy másik kis nehézség, az albérletkeresés. A Sapientia csiki karáról is jött két barátnőm szintén Makovecz Ösztöndíjprogrammal fél évet Pestre tanulni, együtt kerestük az albérletet, míg végre találtunk egyet, ami mindhármunknak megfelelt és ki is adták csak fél évre.

A nehézségek megoldva, következett az izgalom: utazás, költözés, beilleszkedés. Miután berendezkedtem a kis budapesti kényelmes szobámba meg is írtam a bakkancslistám, hogy milyen helyekre szeretnék elmenni, mit szeretnék kipróbálni, illetve, hogy milyen céljaim vannak.

Napjaim az egyetemmel kezdődtek. Az egyetem tanárai nagyon segítőkészek voltak (akárcsak az otthoniak is). Mivel különböző órákra jártam be, elég sok évfolyamot ismertem meg, de ennek hátránya is volt, hogy egy emberrel, csoporttal egy bizonyos órán találkoztam, ezért nehéz is volt az elején kissé a beilleszkedés, meg barátok szerzése. Főleg az első héten, mivel minden órán más közösségbe csöppentem be.

Órák utána felfedezni vágytam a várost. Minden érdekelt, meg akartam ismerni e nagy város

minden kis sarkát, történetét, érdekességét. Így egyre több pipa került a bakkancslistámra. Gyönyörű helyeken jártam, ez a város káprázatos, nem csodálom, hogy Csudapest a becenve. Annyi újdonságot, lehetőséget nyújtott számomra: tanulás, szórakozás, kultúra, hogy sikerült gyorsan megszeretnem ezt a város, de emellett sokszor volt honvágyam is, így éltem le ezt a fél évet állapotingadozásba. Úgy megszerettem Budapestet, hogy el nem felejtettem Marosvásárhelyt. Az idő felgyorsult, minél jobban kezdtem beleszeretni Budapestbe, annál jobban rohant előlem az az idő melyet együtt tölthetünk.

Ezt a Budapesten töltött fél évem egy szóba kéne összefoglalnom, azt mondanám, hogy csodálatos. Hálás vagyok! Ez a tanulmányi program rengeteg élményt, emléket és tapasztalatot nyújtott számomra, úgy érzem, hogy fél év alatt sok mindent megtanulhattam és nemcsak az egyetemen, hanem az életről is, annyi mindent megtapasztaltam, átéltem, hogy úgy érzem sokkal talpraesettebb lettem, a problémákat, nehézségeket már könnyebben oldom meg. Ajánlom minden egyes hallgatónak, hogy egyetemi éve alatt legalább egyszer kipróbálja.

